

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Harabina a sudcov JUDr. Haralda Stiffela, JUDr. Jany Serbovej, JUDr. Štefana Michalíka a JUDr. Martina Piovarsyho, v trestnej veci proti obvinenému **J. L. a spol.**, vedenej na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 4T/6/2002, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 19. októbra 2010 v Bratislave, dovolanie, ktoré podal obvinený **J. L.**, zastúpený obhajcom JUDr. P. K., advokátom v Ž., proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 18. marca 2010, sp. zn. 5 To 14/2009, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. sa dovolanie obvineného **J. L. o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 1. júla 2009, sp. zn. 4 T 6/2002, bol obvinený **J. L.** uznaný za vinného zo spolupáchatelstva trestného činu skrátenia dane, sčasti dokonaného, sčasti v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1, § 9 ods. 2, § 148 ods. 1, ods. 5 Tr. zák., účinného do 31. augusta 1999, v súbehu s trestnými činmi skrátenia poplatkov a iných podobných dávok a porušovania predpisov o obehu tovaru v styku s cudzinou, sčasti dokonaných, sčasti v štádiu pokusu, formou spolupáchatelstva podľa § 8 ods. 1, § 9 ods. 2, § 148b, § 124 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., účinného do 31. augusta 1999, ktorých sa dopustil tak, že

spoločne s ďalšími osobami v dobe od januára do marca 1998 zorganizoval viaceré nelegálne prepravy liehu na územie Slovenskej republiky s úmyslom odňať lieh spod colného dohľadu orgánov SR a vyhnúť sa povinnosti uhradiť dane a poplatky za jeho dovoz tak, že v jednotlivých prípadoch

1/ 31. marca 1998 v čase asi o 12.00 hod. na Colnej odbočke Colnice Ž. v M. predložil colné vyhlásenie (JCD), v ktorom navrhol prepustiť deklarovaný tovar do režimu uskladnenia tovaru vo verejnom colnom sklade M. Ing. M. K., L. X, M., faxovú faktúru od firmy A. P. I. – E., K. a sprievodné doklady k tovaru, pričom na JCD bol deklarovaný tovar Metylcarbinolové riedidlo v množstve 25.873 litrov, umiestnené vo vagóne č. X. 11-0, hoci v skutočnosti sa jednalo o Metylcarbinol- etanol (lieh), v colnej hodnote 402.309,-Sk, ktorý podliehal spotrebnej dani 240,- Sk za liter- celkom 6.209.520,- Sk, clu 81,6%- celkom 328.284,- Sk dani z pridanej hodnoty 23%- celkom 1.600.852,- Sk a dovoznjej prirážke 5%- celkom 20.115,- Sk, teda spolu colnému dlhu vo výške 8.158.771,- Sk (dane 7.810.372,- Sk), (poplatky 348.399,- Sk), v dôsledku čoho by v prípade prepustenia tovaru z režimu uskladnenia v colnom sklade do režimu voľného obehu, rozdielom daňového a poplatkového zaťaženia oboch komodít spôsobili ujmu štátnemu rozpočtu SR vo výške 8.016.757,- Sk, t.j. 266.107,58 € (skrátene dane 7.708.588,- Sk, t.j. 255.848,24 €, skrátene poplatkov- cla 308.169,- Sk, t.j. 10.229,34 €),

2/ v dobe od 12-20. januára 1998 uskutočnil prostredníctvom prenajatých nákladných motorových vozidiel a za pomoci falošných dokladov prepravy liehu z Českej republiky na územie Slovenskej republiky s cieľom odňať prepravovaný tovar colnému dohľadu a vyhnúť sa povinnosti úhrady daňových a colných poplatkov tak, že

2-1/ 12. januára 1998 vodič I. Š. na nákladnom motorovom vozidle Renault Magnum ŠPZ X. a návesom ŠPZ X., ktoré boli opatrené nepravými ŠPZ X., náves PD X. a s falošným OEV bez nákladu prešiel cez hraničný prechod D. do ČR, kde mu v liehovare C. naložili 13. januára 1998 lieh v 92 sudoch o objeme 19.040 litrov v hodnote 376.922,- Sk; pri colnom prejednaní na hraničnom prechode K. 13. januára 1998 asi o 20.00 hod. predložil I. Š. na colné prejednanie falošné doklady, ktoré mu predtým odovzdal v zalepenej obálke obžalovaný J. L., a to potvrdenie o zabezpečení colného dlhu č. 27/96 na sumu 20 mil. Sk, falošné splnomocnenie na meno Š. I., v dokladoch bola uvedená ako odberateľ v SR neexistujúca firma W.-O., s.r.o., B. X., B. IČO X.; po colnom prejednaní na hranici tovar však už nebol prejednaný na vnútrozemskej colnici určenia - B. a prepustený do voľného obehu v SR, ale 14. januára 1998 bol vodič podľa pokynov obžalovaného J. L. cez mobilný telefón usmernený s nákladom do B., do priestorov skladu J. B. na Ul. Z. č. X., kde bol lieh zložený, uskladnený a spracovávaný na konzumný alkohol; v dôsledku tohto konania lieh unikol spod

colného dohľadu a štátnemu rozpočtu SR bola spôsobená ujma nezaplatením dovoznej prirážky (DPR) vo výške 18.850,- Sk, t.j. 625,71 € a daní vo výške 5.521.676,- Sk, t.j. 183.286,07 € (spotrebná daň 4.415.148,- Sk, t.j. 146.556,06 €, DPH 1.106.528,- Sk, t.j. 36.730,- €),

2-2/ 14. januára 1998 vodič I. Š. na nákladnom motorovom vozidle Renault Magnum ŠPZ X., s návesom ŠPZ X., ktoré boli opatrené nepravými ŠPZ X., náves X. a s falošným OEV bez nákladu prešiel cez hraničný prechod K. do ČR, kde mu v liehovare C. naložili 15. januára 1998 lieh v 92 sudoch o objeme 18.260 litrov v hodnote 368.852,- Sk; pri colnom prejednaní na hraničnom prechode K. 16. januára 1998 asi o 17.30 predložil I. Š. na colné prejednanie falošné doklady, ktoré mu predtým odovzdal v zalepenej obálke obžalovaný J. L., a to potvrdenie o zabezpečení colného dlhu č. X. na sumu 20 mil. Sk, falošné splnomocnenie na meno Š. I., v dokladoch bola uvedená ako odberateľ SR neexistujúca firma W.- O., s.r.o., B. X., B. IČO X.; po colnom prejednaní na hranici tovar však už nebol prejednaný na vnútrozemskej colnici určenia - B. a prepustený do voľného obehu v SR, ale vodič kamiónu bol cez mobilný telefón usmerňovaný obžalovaným J. L. do K.N.M., do priestorov skladu v areáli PD N. na R. ceste, kde bol lieh v noci zo 16 na 17. januára 1998 zložený a uskladnený s cieľom jeho ďalšieho spracovania, pričom užívateľom skladu bol V.O.; v dôsledku tohto konania lieh unikol spod colného dohľadu a štátnemu rozpočtu SR bola spôsobená ujma nezaplatením DPR vo výške 18.443,- Sk, t.j. 612,20 € a nezaplatením daní vo výške 5.299.932,- Sk, t.j. 175.925,51 € (SPD 4.236.466,- Sk, t.j. 140.624,91 €, DPH 1.063.466,- Sk, t.j. 35.300,60 €),

2-3/ 15. januára 1998 vodič M. Š. na nákladnom motorovom vozidle Renault Magnum ŠPZ X. s návesom ŠPZ X., ktoré boli opatrené nepravými ŠPZ X., náves PD X. a s falošným OEV bez nákladu prešiel cez hraničný prechod D. do ČR, kde mu v liehovare C. naložili 15. januára 1998 lieh v 92 sudoch o objeme 18.260 litrov v hodnote 368.852,- Sk; pri colnom prejednaní na hraničnom prechode K. 17. januára 1998 asi o 23.00 hod. predložil M. Š. na colné prejednanie falošné doklady, ktoré mu predtým odovzdal v zalepenej obálke obžalovaný J. L., a to potvrdenie o zabezpečení colného dlhu č. X. na sumu 20 mil. Sk, falošné splnomocnenie na meno Š. M., v dokladoch bola uvedená ako odberateľ v SR neexistujúca firma W.-O., s.r.o., B. 11, B. IČO X.; po colnom prejednaní na hranici tovar však už nebol prejednaný na vnútrozemskej colnici určenia - B. a prepustený do voľného obehu v SR, ale vodič kamiónu čakal na parkovisku L. pri B. až do rána 19. januára 1998, kedy bol

v skorých ranných hodinách cez mobilný telefón usmernený do B., do priestorov skladu J. B. na Ul. Z. č. X., kde bol lieh zložený, uskladnený a spracovávaný na konzumný alkohol; v dôsledku tohto konania lieh unikol spod colného dohľadu a štátnemu rozpočtu SR bola spôsobená ujma nezaplatením DPR vo výške 18.443,- Sk, t.j. 612,20 €, a nezaplatením daní vo výške 5.299.932,- Sk, t.j. 175.925,51 € (SPD 4.236.466,- Sk, t.j. 140.624,91 €, DPH 1.063.466,- Sk, t.j. 35.300,60 €),

2-4/ obžalovaný J. L. na požiadanie ďalších osôb vo februári 1998 u autodopravcu J. T. pod zámienkou prepravy potravinárskeho tovaru z ČR do SR prenajal tri kamióny-nákladný automobil Liaz 110 ŠPZ X. s prívesom X., Liaz 110 ŠPZ X. s prívesom X. a Liaz 110 ŠPZ X. s prívesom X., ktoré riadili vodiči M. R., P. B. a L. G., pričom 5. marca 1998 prešli cez hraničný prechod S. do ČR, pri D. sa vodiči podľa predchádzajúceho usmernenia kontaktovali na tel. číslo X., následne ku nim po chvíli prišli tri nestotožnené osoby, z ktorých jedna vyžiadala od vodičov osvedčenia o evidencii vozidiel a prikázala im namontovať na autá nepravé, dovtedy nepoužívané ŠPZ: X., X., X., X., X., X., ktoré im priniesol a konať ďalej podľa pokynov; v ten istý deň vodiči naložili v D. prázdne sudy, ktoré boli v priebehu noci a dopoludnia nasledujúceho dňa v liehovare M. s.r.o. naplnené liehom a naložené na vozidlá, s ktorými vodiči išli 6. marca 1998 tovar colne prejednať na vnútrozemskú colnicu do J. H.; tu však colné orgány zistili falošné ŠPZ, falošné doklady a vozidlá boli spolu s nákladom liehu zaistené;

dovedna bolo takto prepravovaných 55.866 l nedenaturovaného liehu, ktorého príjmom mala byť neexistujúca firma W.- O., s.r.o., B. X., B. IČO X. (rovnako ako v bodoch 2-1, 2-2, 2-3); konanie smerovalo k tomu, aby lieh na území Slovenskej republiky unikol spod colného dohľadu, čím by štátnemu rozpočtu SR vznikla ujma nezaplatením DPR vo výške 60.421,- Sk, t.j. 2.005,61 €, a nezaplatením daní vo výške 16.173.783,- Sk, t.j. 536.871,24 € (SPD 12.912.160,- Sk, t.j. 428.605,19 €, DPH 3.261.623,- Sk, t.j. 108.266,05 €),

2-5/ v marci 1998 na pokyn ďalších osôb obžalovaný J. L. objednal prepravu liehu z liehovaru C. do SR u autodopravcov I. V. zo SR, kde vodičom bol K. E. na kamióne ŠPZ X., náves ŠPZ X. a A. H. z ČR, kde vodičmi boli K. F. na kamióne ŠPZ X., náves X. a T. S. na kamióne ŠPZ X., náves X.; naloženie tovaru sa uskutočnilo v dňoch 9-10. marca 1998 v celkovom množstve 71.769 litrov nedenaturovaného liehu; colné prejednanie prebehlo 11. marca 1998 na hraničnom prechode v K., pričom colné orgány zistili, že vodiči predložili falošné doklady- potvrdenie o zabezpečení colného dlhu č. 18/98 na sumu 40 mil. Sk,

splnomocnenie pre vodičov kamiónov od firmy J., a.s. P., B., vypísané JCD, na ktorých tovar fingoane deklarovala firma D., s.r.o. L., X., Ž., IČO X., ktoré im predtým odovzdal obžalovaný J. L. a k prepusteniu tovaru na územie SR preto nedošlo; konanie smerovalo k tomu, aby lieh na území Slovenskej republiky unikol spod colného dohľadu, čím by štátnemu rozpočtu SR vznikla ujma nezaplatením DPR vo výške 86.859,- Sk, t.j. 2.883,19 €, a nezaplatením daní vo výške 20.845.146,- Sk, t.j. 691.932,09 € (SPD 16.622.437,- Sk, t.j. 551.763,83 €, DPH 4.222.709,- Sk, t.j. 140.168,26 €);

dokonaním všetkých skutkov uvedených v rozsudku by teda štátnemu rozpočtu SR bola spôsobená ujma v celkovej výške 61.360.242,- Sk, t.j. 2.036.786,90 € (DPR 203.016,- Sk, t.j. 6.738,90 €, SPD 48.632.197,- Sk, t.j. 1.614.293,20 €, DPH 12.216,860,- Sk, t.j. 405.525,46 €, clo 308.169,- Sk, t.j. 10.229,34 €.

Za tieto trestné činy uložil krajský súd obvinenému J. L. podľa § 148 ods. 5, § 35 ods. 1 Tr. zák., účinného do 31. augusta 1999, úhrnný trest odňatia slobody vo výmere osem rokov. V zmysle § 39a ods. 3 Tr. zák. ho súd zaradil na výkon trestu odňatia slobody do druhej nápravno výchovnej skupiny. Podľa § 55 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., účinného do 31. augusta 1999, obvinenému J. L. súd uložil aj trest prepadnutia veci, zošita formátu A4 s doskami čiernej farby s poznámkami obvineného. Zároveň mu podľa § 83 ods. 1 písm. e/ Tr. zák., účinného od 1. januára 2006, uložil ochranné opatrenie zhabanie veci, etikiet (viniet) s nápisom červenej farby „Tuzemsky Rum“, výrobca O. H. a.s., T. v počte 1 000 ks, čerpadla na kvapalinu zn. Rover Pompe č. 35024 červenej farby s hadicou dĺžky 0,5 m a prístroja na meranie hustoty kvapaliny „liehomer“.

Na základe odvolania obvineného J. L. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, rozsudkom z 18. marca 2010, sp. zn. 5 To 14/2009, podľa § 258 ods. 1 písm. e/, 2 Tr. por., účinného do 1. januára 2006, zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu u obvineného J. L. a v zmysle § 259 ods. 3 Tr. por., uložil obvinenému J. L. podľa § 148 ods. 5, 35 ods. 1, § 40 ods. 1, 39a ods. 3 Tr. zák., účinného do 31. augusta 1999, úhrnný trest odňatia slobody vo výmere štyri roky so zaradím na výkon trestu odňatia slobody do prvej nápravno výchovnej skupiny. Podľa § 55 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., účinného do 31. augusta 1999, uložil obvinenému trest prepadnutia veci, zošitu formátu A4 s doskami čiernej farby s poznámkami obvineného. Zároveň mu podľa § 83 ods. 1 písm. e/ Tr. zák., účinného od 1. januára 2006, uložil ochranné opatrenie zhabanie

veci, etikiet s nápisom červenej farby „Tuzemský Rum“, výrobca O. H., a.s., T. v počte 1 000 ks, čerpadla na kvapalinu zn. Rover Pompe č. 35024 červenej farby s hadicou dĺžky 0,5 m, prístroja na meranie hustoty kvapaliny „liehomer“.

Podľa § 256 Tr. por., účinného do 1. januára 2006, odvolanie krajského prokurátora zamietol.

Rozsudok odvolacieho súdu bol obvinenému J. L. doručený 21. mája 2010 a jeho obhajcovi 28. apríla 2010.

Krajský súd predložil 26. júla 2010 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie, ktoré podal obvinený J. L. 19. mája 2010. Domáhal sa ním, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil porušenie zákona z dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ Tr. por., ktoré spočívajú v tom, že bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu, a že rozhodnutie je založené na nezákonných svedeckých výpovediach I. Š. a M. Š.. Čítanie zápisníc o výpovediach týchto svedkov na hlavnom pojednávaní bolo v rozpore s § 211 ods. 2 Tr. por, účinného do 1. januára 2006. V tejto súvislosti argumentoval, že *výsluchy spomínaných svedkov boli vykonané 11. mája 1998, teda v čase, keď mu ešte nebolo uznesením v súlade s § 160 Tr. por. vznesené obvinenie a nebol trestne stíhaný za skutky uvedené v bode 2-1 až 2-3. Uvedení svedkovia nemohli potom byť poučení v zmysle § 97 Tr. por. a násl., pretože skutok, ku ktorému boli vypočúvaní, nebol predmetom trestného stíhania. Obhajca nebol v rozhodnom čase oboznámený s dôležitými skutočnosťami rozšíreného obvinenia a nemohol poskytnúť náležitú právnu pomoc v intenciách § 2 ods. 9 Tr. por. Rozhodnutie je preto založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané súdom zákonným spôsobom a ich začlenením do hodnotenia dôkazov bolo porušené právo na obhajobu.* Obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1, 2 Tr. por. vyslovil, že bol rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5 To 14/2009, porušený zákon v jeho neprospech a zrušil rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a prikázal druhostupňovému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodol.

V zmysle § 376 Tr. por. sa k obsahu podaného dovolania v lehote krajským súdom určenej dotknuté procesné strany nevyjadřili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote, na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. por.). Po preskúmaní veci zistil i to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdov je určený na nápravu výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných chýb, ako to vyplýva z konštrukcie jednotlivých dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. l/ Tr. por., resp. aj podľa § 374 ods. 3 Tr. por.

Dovolací súd po splnení povinnosti predbežného preskúmania dovolania vyplývajúcej z § 378 Tr. por. zistil, že obvinenému J. L. bolo podľa § 160 ods. 1 Tr. por. vznesené obvinenie 1. apríla 1998 pre skutok uvedený v bode 1 rozsudku Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 4 T 6/2002, v uznesení právne kvalifikovaný ako trestný čin skrátania dane v štádiu pokusu a ako trestný čin skrátania poplatkov a im podobných dávok v štádiu pokusu.

Podľa platnej právnej úpravy v uvedenom čase neboli inštitúty začatia trestného stíhania a vznesenia obvinenia oddelené, tak ako tomu je v súčasnosti, ale trestné stíhanie sa začínalo vydaním uznesenia o vznesení obvinenia, ak zistené skutočnosti nasvedčovali tomu, že bol spáchaný trestný čin a ak bol dostatočne odôvodnený záver, že ho spáchala určitá osoba. Následný postup pri vyšetrovaní upravoval § 164 Tr. por., podľa ktorého **„úkony, ktoré boli vykonané pred vznesením obvinenia, a úkony vykonané na pokyn vyšetrovateľa policajnými orgánmi aj po ňom, nemusí vyšetrovateľ opakovať, ak boli vykonané spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam tohto zákona. Ustanovenia § 158 ods. 3 a 4 sa pri vykonávaní vyšetrovacích úkonov použijú obdobne. Vyšetrovateľ postupuje pri vyšetrovaní z vlastnej iniciatívy tak, aby boli čo najrýchlejšie v potrebnom rozsahu objasnené skutočnosti dôležité na posúdenie prípadu vrátane páchatel'a a následkov trestného činu. Dôkazy obstaráva vyšetrovateľ bez ohľadu na to, či svedčia v prospech alebo v neprospech obvineného. Obhajoba obvineného a ním navrhované dôkazy, ak nie sú celkom bezvýznamné, musia sa preskúmať a overiť. Obvinený nesmie byť nijakým spôsobom k výpovedi alebo k priznaniu donucovaný.“**

Na základe zistení Úradu finančnej polície Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, ako aj doterajších výsledkov vyšetrovania v trestnej veci ČVS: KÚV- 35/98 obvineného týkajúcej sa skutku uvedeného v bode 1 rozsudku Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 4T/6/2002, bolo 16. júla 1998 obvinenému J. L. podľa § 160 ods. 1, ods. 4 Tr. por. vznesené obvinenie pre ďalší skutok uvedený v bode 2 vyššie uvedeného rozsudku, v uznesení právne kvalifikované ako trestný čin skrátenia dane, sčasti v štádiu pokusu, sčasti dokonaný a ako trestný čin skrátenia poplatkov a im podobných dávok sčasti v štádiu pokusu, sčasti dokonaný. V tejto spojitosti je potrebné zdôrazniť, že vyšetrovateľ Policajného zboru postupoval podľa § 164 ods. 1, ods. 4 Tr. por., keď J. L., v tom čase už v procesnom postavení obvineného, rozšíril obvinenie o ďalší skutok.

K uplatnenému dovolaciemu dôvodu predpokladanému v § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., treba uviesť, že podmienky, za ktorých súd môže namiesto výsluchu svedka na hlavnom pojednávaní čítať zápisnicu o jeho výpovedi, upravuje § 211 Tr. por., účinného do 1. januára 2006, kde sú uvedené viaceré modality režimu čítania zápisnice o výpovedi svedka. V trestnej veci obvineného J. L. a spol. súd postupoval podľa § 211 ods. 2 písm. a/ Tr. por., podľa ktorého **„zápisnica o výpovedi spoluobžalovaného alebo svedka sa prečíta aj vtedy, ak bol výsluch vykonaný spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam tohto zákona a taká osoba zomrela...“** (situácia, ktorá nastala v prípade svedka I. Š.) a podľa § 211 ods. 2 písm. b/ Tr. por., podľa ktorého **„zápisnica o výpovedi spoluobžalovaného alebo svedka sa prečíta aj vtedy, ak bol výsluch vykonaný spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam tohto zákona a taká osoba sa odchyľuje v podstatných bodoch od svojej skoršej výpovede“** (situácia, ktorá nastala v prípade svedka M. Š.).

Obvineným namietaná nezákonnosť výsluchu svedkov I. Š. a M. Š. nie je dôvodná, keďže výsluchy týchto svedkov v prípravnom konaní boli z procesného hľadiska vykonané v súlade s Trestným poriadkom. J. L. v čase ich konania, t.j. 11. mája 1998, vystupoval ako obvinený pre rovnakú trestnú činnosť, pre ktorú mu následne bolo obvinenie rozšírené podľa § 160 ods. 4 Tr. por. Navyše treba zdôrazniť, že obvinený, resp. jeho obhajca v priebehu celého trestného konania nežiadal o zopakovanie výsluchov týchto svedkov, hoci mu v tom nič nebránilo.

Dovolateľ síce v súlade s ustanovením § 374 ods. 2 Tr. por. uviedol dôvod dovolania aj podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. tvrdiac, že bolo zásadným spôsobom porušené právo

na obhajobu, ale toto tvrdenie nezodpovedá skutočnosti. Obvinený vidí porušenie práva na obhajobu, v tom, že jeho obhajca nebol v rozhodnom čase oboznámený s dôležitými skutočnosťami týkajúcimi sa rozšíreného obvinenia, preto mu nemohol poskytnúť náležitú právnu pomoc, ako aj v tom, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom a boli začlenené do hodnotených dôkazov.

Právo obvineného na obhajobu sa aplikuje predovšetkým prostredníctvom jeho základného práva vyjadriť sa v priebehu celého trestného konania ku všetkým skutočnostiam, ktoré sú mu kladené za vinu a k dôkazom o nich. Obhajovacie práva obvineného sú veľmi široké a patrí medzi ne aj právo zvoliť si obhajcu.

V trestnej veci obvineného J. L. išlo o prípad nutnej obhajoby podľa § 36 ods. 3 Tr. por. Obvinený si v stanovenej lehote obhajcu nezvolil, preto mu bol súdom ustanovený. Následne využil svoje právo na obhajobu aj tým, že si 7. apríla 1998 za obhajcu zvolil JUDr. P. K., ktorému bolo 7. mája 1998 zaslané vyrozsudenie o tom, že sa uskutoční obvineným spochybňovaný výsluch svedkov I. Š. a M. Š.. Ako možno zistiť zo spisu, obhajca si vyrozsudenie o tomto úkone ani v odbernej lehote neprevzal. Treba súhlasiť s názorom odvolacieho súdu, že obvineným zvolený obhajca mal reálnu možnosť sa týchto úkonov zúčastniť.

V tejto súvislosti treba poukázať na postoj obvineného, resp. jeho obhajcu, ktorý akceptoval výpovede týchto svedkov bez toho, aby žiadal počas prípravného konania, vrátane oboznámenia sa s výsledkami vyšetrovania, ich zopakovanie, čím si ponechával priestor na svoju obhajobu v konaní pred súdom. Navyše v prípade výsluchu svedka M. Š. na hlavnom pojednávaní 14. septembra 2007 mal možnosť klásť tomuto svedkovi otázky. Čo však obhajca obvineného nevyužil.

Súdy oboch stupňov sa s procesnými námietkami vysporiadali v súlade so zákonom.

Nad rámec uplatnených dovolacích dôvodov je potrebné konštatovať, že obvineným namietané výsluchy svedkov neboli jediným usvedčujúcim dôkazom proti obvinenému. Súd pri rozhodovaní vychádzal tiež z listinných dôkazov, vecných dôkazov, rovnako ako i z výpovedí iných svedkov, ktorých nezákonnosť obvinený nenamietal. Nešlo teda o jediný usvedčujúci dôkaz alebo dôkaz, ktorý by bol vo významnej miere rozhodujúcim dôkazom.

Na podklade vyjadreného je evidentné, že dovolanie obsahuje argumenty stojace mimo zákonných dovolacích dôvodov.

So zreteľom na to, že v danom prípade neboli splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ Tr. por., dovolací súd bez preskúmania veci obvineným J. L. podané dovolanie odmietol na neverejnom zasadnutí (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 19. októbra 2010

JUDr. Štefan H a r a b i n , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Kristína Cíchová